

Sygn. akt VIII U 785/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r. w Gliwicach

sprawy M. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 4 kwietnia 2017 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 785/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 kwietnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. L. (L.) prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17.12.1998 r., albowiem po nabyciu uprawnień do emerytury nie podlegał on ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony domagał jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w oparciu o art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwzględnieniem wykonywanej przez niego pracy na podstawie umowy zlecenie w okresie od 28 listopada 2016 r. do 11 grudnia 2016 r.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu podniósł, że przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddziałem w R. toczyło się już postępowanie w przedmiocie obowiązku podlegania ubezpieczeniom społecznym przez ubezpieczonego w związku z wykonywanymi przez niego czynnościami w okresie spornym wynikającymi z zawartej przez niego umowy zlecenie, gdzie w dniu

27 kwietnia 2017 r. została wydana decyzja o niepodleganiu przez ubezpieczonego obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w powyższym okresie, od której następnie ubezpieczony nie wniósł odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzja z dnia 13 listopada 2000 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu M. L. (L.), ur. (...) emeryturę od dnia 1 stycznia 2001 r. (od ustania zatrudnienia). Wysokość świadczenia wyliczona została na podstawie wynagrodzenia ubezpieczonego z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od stycznia 1983 r. do grudnia 1992 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 290,19% i został ograniczony do 250 %.

W dniu 3 marca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wszczął z urzędu postępowanie mające na celu ustalenie obowiązku ubezpieczeń społecznych odwołującego z tytułu wykonywania umowy zlecenia na rzecz płatnika składek (...) M. O. w okresie od 28 listopada 2016 r. do 11 grudnia 2016 r.

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2017 r. o numerze 251 (znak: OU340000/D/2017-002714/001), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że ubezpieczony jako osoba wykonujące prace na podstawie umowy zlecenie u płatnika składek (...) O. M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowym od 28 listopada 2016 r. do 11 grudnia 2016 r..

Od powyższej decyzji, ubezpieczony nie wniósł odwołania. Decyzja jest prawomocna.

W dniu 30 stycznia 2017 r. ubezpieczony złożył w organie rentowym wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno – rentowego w oparciu o art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 4 kwietnia 2017 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu podniósł, że po nabyciu uprawnień nie podlegał on ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego.

Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. O. na okoliczność wykonywania przez ubezpieczonego czynności w ramach umowy zlecenia z dnia 28 listopada 2016 r., zakresu wykonywanych czynności, miejsca świadczenia pracy, albowiem kwestia podlegania przez odwołującego ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie 28.11.2016r- 11.12.2016r, została prawomocnie przesądzona decyzją z dnia 04.04.2017 r.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia wysokości emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2016r., poz. 887 z późn. zm.).

Zgodnie z treścią art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2016r., poz. 887 z późn. zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie natomiast z treścią art. 15:

1. Podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

4. W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;

2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;

3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

5. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

6. Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art 110a.

Ubezpieczony nie kontynuował zatrudnienia po przyznaniu emerytury, a zatem nie wskazał podstawy wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia. Art. 110a, nie znajdzie zastosowania do ubezpieczonego, albowiem nie spełnił wymaganych w nich przesłanek. Przewidziana w tych przepisach możliwość przeliczenia emerytury dotyczy jedynie osób, które po przyznaniu prawa do emerytury nadal pracowały i odprowadzały składkę na ubezpieczenie społeczne od osiąganego przychodu.

Ubezpieczony podnosił, że wykonywał pracę w ramach umowy zlecenia z M. O. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...), w okresie od 28 listopada 2016 r. do 11 grudnia 2016 r. i odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne.

W tym miejscu należy podkreślić, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. decyzją nr (...) z dnia 27 kwietnia 2017 r. stwierdził, że ubezpieczony jako osoba wykonująca prace na podstawie umowy zlecenie u płatnika składek (...) O. M. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowym za ten okres. Decyzja ta nie została przez ubezpieczonego zaskarżona, tym samym stała się prawomocna.

Prawomocność decyzji jest równoznaczna z przesądzeniem doniosłości prawnej związanej z niepodleganiem przez odwołującego obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w spornym okresie i tym samym czyni niedopuszczalnym ponowne rozpoznanie osądzonego już stanu faktycznego i badanie w tym postępowaniu merytorycznych powodów, które legły u podstaw wydania tej decyzji. Wymienioną decyzją Sąd rozpoznający tą sprawę jest związany.

Oddalone przez Sąd wnioski dowodowe złożone przez ubezpieczonego na ostatniej rozprawie, powinny być składane w ramach postępowania przed organem rentowym w ramach postępowania zakończonego decyzją o numerze (...) z dnia 27 kwietnia 2017 r., To właśnie w tym postępowaniu, ubezpieczony winien udowodnić, że zawarta przez niego umowa

nie była umową zawartą dla pozorów – jak twierdzi w uzasadnieniu organ rentowy – lecz czynności, które zostały jemu zlecone, były wykonywane faktycznie.

Należy również podkreślić, iż ewentualne podleganie przez odwołującego ubezpieczeniom społecznym w okresie od 20.04.2017 r. do 26.04.2017 r. nie ma znaczenia w rozpoznawanej sprawie biorąc pod uwagę datę złożenia wniosku o przeliczenie emerytury. Okres 20 lat kalendarzowych o których mowa w art. 15 ustawy emerytalnej obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia (art. 110 a ust 1 w zw z art. 110 ust 3). Wniosek o ustalenie wysokości świadczenia złożony został w 2017 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) SSR del. Magdalena Kimel